

รองศาสตราจารย์ ดร. บุปผา วัฒนาพันธุ์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. บุญส่ง นิลแก้ว	กรรมการ
อาจารย์สามารถ ศรีจำนงค์	กรรมการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเขียนคู่มือการใช้ แบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นดังกล่าว ตลอดจนเพื่อหาระดับจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้รู้ ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในท้องถิ่น จำนวน 20 คน และครูอาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 20 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2541 จำนวน 2,075 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 400 คน และสุ่มแบบหลายขั้นตอนจำนวน 1,675 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ได้แบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
จำนวน 1 ฉบับ 53 ข้อ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน และคู่มือการใช้ แบบวัด ฉบับภาษาไทย
จำนวน 1 ฉบับ
2. คุณภาพของแบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

- 2.1 แบบวัดมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
- 2.2 แบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยการทดสอบคะแนนที (t-test) มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .01 และ .05
- 2.3 แบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงเท่ากับ 0.74 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นหาโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา มีค่าเท่ากับ 0.81
- 2.5 เกณฑ์ปกติของแบบวัดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นสร้างขึ้นโดยใช้คะแนน T - ปกติ (Normalized T-Score)

3. ระดับจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าร้อยละของคะแนนเท่ากับ 64.98 พบว่ามีจิตสำนึกในระดับการให้คุณค่า นักเรียนเกิดจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นสูงในขั้นต้นจนถึงการให้คุณค่า และลดลงในระดับของจิตสำนึกที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายเนื้อหาตัวแทนของวัฒนธรรมพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการรับประสบการณ์ การตอบสนอง การให้คุณค่า การจัดระบบและการเกิดกิณิสัยสูง ในเรื่องการรดน้ำดำหัว การใช้ภาษาคำเมือง บ้านแบบล้านนา วัดและเจดีย์ ภาพจิตรกรรมฝาผนัง ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของล้านนา และการแต่งชุดพื้นเมือง นักเรียนส่วนใหญ่มีการรับประสบการณ์ การตอบสนอง การให้คุณค่า การจัดระบบและการเกิดกิณิสัยต่ำในเรื่อง ชีต: ความเชื่อเรื่องการห้ามถมบ่อน้ำ ลำนวนตุ๊กตาคำเมือง(กำผญา) และการลัยม้อ(ลัยวัน) นอกจากนี้นักเรียนมีจิตสำนึกสูงในวัฒนธรรมที่เป็นวัดมากกว่าเรื่องที่เป็นนามธรรม